Joel González: "Tinc el Mundial al cap, però no m'he marcat cap data per tornar"

El taekwondista de Figueres i de Vilafant arrossega molèsties en el genoll dels Jocs Olímpics de Rio

Joel, descobrint la placa en el poliesportiu de Vilafant

LLUÍS RIBERA

El taekwondista altempordanès Joel González Bonilla va comprovar, el divendres al vespre, com el pavelló poliesportiu de Vilafant ja porta el seu nom. Just en el dia que complia 27 anys, al voltant de 700 assistents van acompanyar el doble medallista olímpic –bronze a Rio, or a Londres i un total de nou metalls internacionals de prestigi– en un acte impulsat per l'Ajuntament de Vilafant, un mes després que pugés al balcó de l'Ajuntament de Figueres. "És un plaer, m'omple moltíssim i em sento molt afortunat. El més important i el més bonic no és aconseguir la medalla ni quan estàs en el podi, sinó quan baixes d'allà i veure la gent que ha treballat molt per tu i ho celebra amb tu", explicava Joel just després de descobrir la placa commemorativa.

Joel González va néixer a Figueres, des de fa una dècada resideix en el Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat, però la casa dels seus pares, Pedro González i Marina Bonilla, és a Vilafant, just al costat on hi ha el gimnàs Tae Sport, regentat precisament pel seu pare i on el protagonista va començar a donar les primeres puntades de peu.

A l'acte, Joel també va estar acompanyat, entre altres, per personalitats que li van adreçar unes paraules, com l'alcaldessa de Vilafant, Consol Cantenys; el president de la Federació Catalana de Taekwondo, Antonio Toledo; Pep Pujols, representant territorial d'Esports de la Generalitat; o el diputat d'Esports, Carles Salgas. L'alcaldessa va destacar la presència del mestre coreà Myung Hee Kang, que resideix a Figueres des de 1978. Des d'aleshores ha estat el professor de taewkondo de moltes generacions d'esportistes locals, entre ells el pare de Joel, Pedro González.

Joel, que el dimecres havia estat rebut pel rei Felip VI i la reina Letizia en el Palau del Pardo de Madrid, també va veure com tècnics seus com Toni Toledo o Gabriel Esparza tampoc fallaven a la cita de Vilafant. A més, va tenir temps per bufar espelmes en el pastís que van portar-li per sorpresa després que l'equip d'exhibició de la Federació Catalana mostrés les seves habilitats en el nou paviment.

EN DUES PARAULES

Què fa més respecte, uns Jocs o tenir un pavelló al seu nom?
Està molt bé guanyar i fer bé les coses, però també ens fa gràcia que alguna vegada ens felicitin i, aquest ha estat un molt bon reconeixement. Ha estat molt bonic, ha vingut gent d'arreu de Catalunya que sent el taekwondo, és un dia molt gran, s'ha fet història dins aquest esport.

Algun company seu del CAR també té aquest privilegi?
Melani Costa i crec que Mireia Belmonte, també; som molt pocs i és important que els nens vegin que un noi nascut aquí pot arribar als Jocs Olímpics. El taekwondo no és un esport minoritari, és poc visible en els mitjans de comunicació. Hi ha 17.000 llicències a Catalunya i gairebé a cada ciutat hi ha un club.

Com té el genoll? El juny de l'any que ve hi ha Mundial a Corea.
Millor, ara estic de vacances i no m'he marcat cap data per tornar. En una o dues setmanes, quan vagi al CAR, veuré què tinc en el genoll i després ja decidirem, veurem què passa, però sí que tinc el Mundial en el cap.

Font del document:
http://www.emporda.info/esports/2016/10/04/joel-gonzalez-mundial-al-cap/330999.html?utm_source=rss